

Sygn. akt VII U 1560/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2017 r. w Warszawie
sprawy Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 28 września 2015 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 29 lipca 2015 r. do 18 listopada 2018 r.

UZASADNIENIE

Z. G. w dniu 20 października 2015 r. wniósł odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 28 września 2015 r., znak: (...). Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu neurochirurgii, reumatologii i medycyny pracy celem ustalenia niezdolności do pracy (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 27 października 2015 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. uznała odwołującego za zdolnego do pracy. Zdaniem Oddziału ubezpieczony udowodnił w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o rentę staż pracy w wysokości 9 lat, 4 miesięcy i 18 dni, a ogólny staż pracy wyniósł 33 lata, 9 miesięcy i 6 dni. W związku z powyższym organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do roszczonego świadczenia (k. 15 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 2 listopada 2015 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych ortopedy i neurologa celem ustalenia, czy odwołujący się jest zdolny czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy ze szczególnym wskazaniem daty powstania

tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa, to na jaki okres oraz, jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia, to na czym ona polegała (k. 18 a. s.).

Organ rentowy pismem procesowym z dnia 23 maja 2016 r. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego ortopedy, ponieważ stwierdzenie niewielkiego odchylenia w narządzie ruchu, nie dają podstaw do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami technika ekonomisty. W związku z tym Sąd postanowieniem z dnia 10 czerwca 2016 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego ortopedy innego niż M. G. mając na względzie tożsamą tezę dowodową (k. 50-52 a. s.).

Organ rentowy pismem procesowym z dnia 6 września 2016 r. wniósł ponownie o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego ortopedy wskazując, że podstawowym kryterium orzecznictwem jest badanie kliniczne osoby orzekanej, a nie sam wynik badania dodatkowego czy badania laboratoryjnego lub obrazowego. W ocenie Oddziału opisywane uciski na struktury nerwowe kręgosłupa nie znajdują odzwierciedlenia w badaniu klinicznym, zarówno w badaniu przeprowadzonym przez biegłego sądowego ortopedy, jak i biegłego sądowego neurologa. W związku z tym Sąd postanowieniem z dnia 21 października 2016 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego ortopedy innego niż K. K. mając na względzie tożsamą tezę dowodową (k. 77, 78 i 80 a. s.).

Organ rentowy pismem procesowym z dnia 23 lutego 2017 r. wniósł o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej biegłego sądowego ortopedy, ponieważ w dacie badania przez Komisję Lekarską ZUS nie stwierdzono u odwołującego takich odchyżeń, aby uznać go za niezdolnego do pracy. W ocenie Oddziału niezdolność do pracy powinna być orzeczona od daty badania przez biegłego sądowego, a nie od czasu zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. W związku z powyższym, Sąd dopuścił dowód z opinii łącznej uzupełniającej biegłych sądowych lekarzy z zakresu ortopedii, tj. K. K., M. G. i E. P. celem ustalenia daty powstania oraz daty końcowej częściowej niezdolności do pracy odwołującego wraz ze szczegółowym uzasadnieniem ustosunkowując się również do zastrzeżeń organu rentowego złożonych przy piśmie procesowym z dnia 23 lutego 2017 r. (k. 112-114 a. s.).

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 19 czerwca 2017 r. wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych sądowych ortopedów, ponieważ stwierdzili oni, że odwołujący nie nadaje się do pracy fizycznej, podczas gdy ma wykształcenie technika ekonomisty. Zdaniem organu rentowego ubezpieczony posiada kwalifikacje pracownika umysłowego i jest czynny zawodowo, co czyni go zdolnym do pracy. W związku z tym, Sąd skierował sprawę do biegłych sądowych celem wydania opinii uzupełniającej (k. 131-132 a. s.).

Organ rentowy nie wniósł uwag do drugiej opinii uzupełniającej biegłych sądowych ortopedów (k. 152-153 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. wydał decyzję z dnia 4 lutego 2015 r., znak: (...). Organ rentowy przyznał odwołującemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od dnia 30 stycznia 2015 r. do dnia 28 lipca 2015 r. w wysokości 75% podstawy wymiaru (k. 29 a. św. reh.).

Z. G. w dniu 9 czerwca 2015 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. o rentę z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a. r.).

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 30 lipca 2015 r. uznał, że odwołujący

nie jest niezdolny do pracy (k. 53 a. r.).

W związku ze sprzeciwem odwołującego z dnia 3 sierpnia 2015 r., sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez lekarza orzecznika ZUS (k. 33 a. św. reh., k. 51 dok. lek., tom III).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 28 września 2015 r., znak: (...), zgodnie z którą odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie organu rentowego orzeczeniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (k. 77 a. r.).

Sąd na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że u odwołującego rozpoznano:

- w zakresie ortopedycznym dyskopatię kręgosłupa lędźwiowego po leczeniu operacyjnym z przepukliną nawrotową i uszkodzenie pierścienia rotatorów barku prawego. Odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy z powodu dysfunkcji kręgosłupa w przebiegu przepukliny lędźwiowej nawrotowej oraz dysfunkcji barku prawego w przebiegu uszkodzenia stożka rotatorów. Ubezpieczony rokuje poprawę po leczeniu operacyjnym. Odwołujący

od zakończenia pobierania ostatnich świadczeń z organu rentowego jest nadal częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 grudnia 2016 r. (k. 24-25 a. s.);

- w zakresie neurologicznym przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i szyjnego w przebiegu choroby zwyrodnieniowej i wielopoziomowej dyskopatii obecnie bez istotnych powikłań neurologicznych, stan po operacji z powodu dyskopatii L5/S1 w styczniu 2014 r., chorobę zwyrodnieniową stawów obwodowych i kręgosłupa oraz podejrzenie zespołu (...). Odwołujący nie jest niezdolny do pracy ze względu na stan neurologiczny. Przebyte leczenie operacyjne i rehabilitacyjne pozwoliło na uzyskanie poprawy stanu zdrowia w postaci wycofania się objawów korzeniowych i ubytkowych. Przy aktualnym stopniu zaawansowania i nasileniu objawów, nie ma obecnie znaczącego trwałego upośledzenia funkcji organizmu ubezpieczonego sprowadzającego jego długotrwałą niezdolność do pracy w rozumieniu rentowym. Stwierdzone schorzenia mogą w okresach zaostrzeń dolegliwości wymagać leczenia i rehabilitacji w ramach czasowej niezdolności do pracy (k. 32-33 a. s.);

- ponownie w zakresie ortopedycznym wielopoziomowe zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego oraz szyjnego z naciskiem struktur nerwowych i dolegliwościami bólowymi, stan po operacji dyskopatii L5/S1, przepuklinę nawrotową, zmiany zapalno-zwyrodnieniowe palców obu rąk, wczesne zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu kolanowego oraz zespół bólowy prawego stawu barkowego z ograniczeniem ruchomości. Ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy od czasu zakończenia pobierania świadczeń z organu rentowego do dnia 31 grudnia 2017 r. Wielomejskowa dysfunkcja układu ruchu jest powodem częściowej niezdolności do pracy zarobkowej. Odwołujący wymaga kolejnego zabiegu operacyjnego kręgosłupa lędźwiowego i konsultacji neurochirurga w celu ewentualnej kwalifikacji do operacji dyskopatii szyjnej (k. 66 a. s.);

- ponownie w zakresie ortopedycznym wielopoziomową dyskopatię kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z przewlekłym zespołem bólowym i istotnym upośledzeniem funkcji narządu ruchu oraz uszkodzenie ścięgna mięśnia nadgrzebieniowego i obrąbka stawowego stawu ramiennego prawego z przewlekłym zespołem bólowym. Ubezpieczony wymaga dalszego leczenia i rehabilitacji. Odwołujący został zakwalifikowany do leczenia operacyjnego neurochirurgicznego planowanego w 2018 r. z powodu nawrotowej dyskopatii lędźwiowej oraz leczenia operacyjnego barku prawego. Możliwa jest poprawa stanu zdrowia po planowanych zabiegach operacyjnych i rehabilitacyjnego. Z tego względu ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy od czasu zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 18 listopada 2018 r., tj. na okres dwóch lat od czasu badania lekarskiego (k. 103-104 a. s.).

Sąd na podstawie opinii uzupełniającej biegłych sądowych z zakresu ortopedii ustalił, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy od czasu zakończenia pobierania świadczeń z organu rentowego do dnia 18 listopada 2018 r. Obecny stan zdrowia ubezpieczonego nie pozwala na wykonywanie pracy fizycznej, ponieważ zмага się ze schorzeniem dysfunkcji kręgosłupa lędźwiowego i szyjnego, prawego stawu kolanowego i lewego stawu barkowego oraz obu rąk. Nawrotowa przepuklina kręgosłupa lędźwiowego L5/S1 oraz przepukliny na innych poziomach pojawiły się wkrótce po operacji wykonanej w dniu 9 stycznia 2014 r. Natomiast w badaniu MR kręgosłupa lędźwiowego z dnia 26 września 2015 r. stwierdzono przepukliny krążków międzykręgowych L3/L4, L4/L5 i L5/S1 z uciskiem brzusznej powierzchni worka oponowego i obustronnie korzeni nerwowych oraz ograniczenie rezerwy objętościowej kanału kręgowego (k. 123 a. s.).

Sąd na podstawie drugiej opinii uzupełniającej biegłych sądowych z zakresu ortopedii ustalił, że odwołujący ukończył technikum mechaniczne i technikum ekonomiczne, a pracował w magazynie jako magazynier i kierownik magazynu. Stan zdrowia ubezpieczonego nie pozwala na wykonywanie pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji i umiejętności oraz stosownie do doświadczenia zawodowego (k. 144 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych sądowych neurologa i trzech ortopedów. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego też Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującego i bezpośrednie badanie przez lekarzy, którzy są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu opinie powołanych w sprawie biegłych nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdrowia wnioskodawcy. Co prawda pojedyncze opinie biegłych sądowych z zakresu ortopedii różniły się datami przyznania świadczenia, jednak w opinii uzupełniającej łącznej biegli przyjęli jedną datę, od której należy uznać odwołującego za osobę uprawnioną do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Sąd przy tym pominął opinię uzupełniającą sporządzoną przez biegłego sądowego ortopedę K. K. (k. 140 a. s.). Sąd skierował sprawę do biegłych celem sporządzenia opinii uzupełniającej łącznej, co oznacza, że pojedyncza opinia tego biegłego była zbędna.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 28 września 2015 r., znak:(...)jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem

w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego wyników badań odwołującego, opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, zasadnym jest przyznanie mu spornego świadczenia z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 29 lipca 2015 r. do dnia 18 listopada 2018 r. Kwestie związane ze spełnieniem przesłanek przez ubezpieczonego, które są zawarte w dyspozycji art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy, były niekwestionowane przez organ rentowy i stanowiły okoliczność bezsporną.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż odwołujący cierpi na schorzenia natury ortopedycznej – wielopoziomową dyskopatię kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z przewlekłym zespołem bólowym i istotnym upośledzeniem funkcji narządu ruchu oraz uszkodzenie ścięgna mięśnia nadgrzebieniowego i obróbka stawowego stawu ramiennego prawego z przewlekłym zespołem bólowym. Biorąc pod uwagę charakter schorzeń, wiek oraz charakter wykonywanej pracy, Sąd podkreśla, iż ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy i nie jest możliwym przekwalifikowanie jej na inne stanowisko.

Sąd zważył, iż opiniujący w sprawie biegły sądowy neurolog uznał, iż odwołujący nie jest osobą niezdolną do pracy. Niemniej jednak podkreślić należy, że obowiązujące przepisy nie formułują wymogu, by wszyscy biegli lekarze oceniający zdolność ubezpieczonego do wykonywania pracy zawodowej byli jednomyślni. Jest oczywistym, że w sytuacji, gdy specjaliści chociażby z jednej dziedziny nauk medycznych stwierdzają niezdolność ubezpieczonego do pracy, to można uznać, iż z powodu istniejących u niego schorzeń jest niezdolny do podejmowania i wykonywania pracy zarobkowej.

Ze względu na rozpoznane schorzenia, odwołujący został zakwalifikowany do leczenia operacyjnego neurochirurgicznego planowanego w 2018 r. z powodu nawrotowej dyskopatii lędźwiowej oraz leczenia operacyjnego barku prawego. Ponadto stan zdrowia ubezpieczonego nie pozwala na wykonywanie pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji i umiejętności oraz stosownie do doświadczenia zawodowego. Odwołujący ostatnio pracował jako magazynier i kierownik magazynu. Sąd dopuszczał wielokrotnie dowód z opinii uzupełniającej biegłych sądowych z zakresu ortopedii z powodu zastrzeżeń wnoszonych przez organ rentowy. Należy wskazać, że strony procesu nie wnosiły zastrzeżeń ani uwag do ostatniej opinii łącznej uzupełniającej biegłych sądowych, toteż Sąd przyjął, że wszystkie kwestie sporne zostały w sposób należyty wyjaśnione.

Odnosnie ustalenia terminu, od którego Sąd uznał za zasadne przyznanie odwołującemu prawa do renty, to zastosowanie znajduje w tym zakresie art. 129 pkt 1 ustawy. Stosownie do treści ww. art., świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ogólną zasadą prawa emerytalno-rentowego jest, że świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do renty (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. W postępowaniu Sąd ustalił, że odwołujący spełnił przesłankę częściowej niezdolności do pracy, przy czym niezdolność ta będzie miała początek w dniu 29 lipca 2015 r., albowiem jest to pierwszy dzień przypadający po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez Z. G..

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: (...)

(...)